ॐ श्रीपरमात्मने नमः। अथ द्वादशोऽध्यायः। भक्तियोगः।

अर्जुन उवाच। एवं सततयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते। येचाप्यक्षरमव्यक्तम् तेषां के योगवित्तमाः॥१॥	अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव। मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि॥१०॥
श्रीभगवानुवाच। मय्यावेश्य मनो ये माम् नित्ययुक्ता उपासते। श्रद्धया परयोपेताः ते मे युक्ततमा मताः॥२॥	अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः। सर्वकर्मफलत्यागम् ततः कुरु यतात्मवान्॥११॥
ये त्वक्षरमनिर्देश्यम् अव्यक्तं पर्युपासते। सर्वत्रगमचिन्त्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवम्॥३॥	श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात् ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते। ध्यानात्कर्मफलत्यागः त्यागाच्छान्तिरनन्तरम्॥१२॥
सन्नियम्येन्द्रियग्रामम् सर्वत्र समबुद्धयः। ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः॥४॥	अद्वेष्टा सर्वभूतानाम् मैत्रः करुण एव च। निर्ममो निरहङ्कारः समदुःखसुखः क्षमी॥१३॥
क्लेशोऽधिकतरस्तेषाम् अव्यक्तासक्तचेतसाम्। अव्यक्ता हि गतिर्दुःखम् देहवद्भिरवाप्यते॥५॥	सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः। मय्यर्पितमनोबुद्धिः यो मद्भक्तः स मे प्रियः॥१४॥
ये तु सर्वाणि कर्माणि मयि सन्न्यस्य मत्पराः। अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपासते॥६॥	यस्मान्नोद्विजते लोकः लोकान्नोद्विजते च यः। हर्षामर्षभयोद्वेगैः मुक्तो यः स च मे प्रियः॥१५॥
तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात्। भवामि नचिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम्॥७॥	अनपेक्षः शुचिर्दक्षः उदासीनो गतव्यथः। सर्वारम्भपरित्यागी यो मद्भक्तः स मे प्रियः॥१६॥
मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय। निवसिष्यसि मय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः॥८॥	यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षति। शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः स मे प्रियः॥१७॥
अथ चित्तं समाधातुम् न शक्नोषि मयि स्थिरम्। अभ्यासयोगेन ततः मामिच्छाप्तुं धनञ्जय॥९॥	समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः। शीतोष्णसुखदुःखेषु समः सङ्गविवर्जितः॥१८॥

तुल्यनिन्दास्तुतिर्मौनी सन्तुष्टो येन केनचित्। अनिकेतः स्थिरमतिः भक्तिमान्मे प्रियो नरः ॥१९॥	ये तु धर्म्यामृतमिदम् यथोक्तं पर्युपासते। श्रद्दधाना मत्परमाः भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः ॥२०॥

ॐ तत्सत्।

इति श्रीमद्भगवद्गीतासु उपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

भक्तियोगो नाम द्वादशोऽध्यायः॥

श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥